

maa der tilmed lægges paa, at Institutionen ved dens første Gennemførelse er lagt i Hænderne paa en under Regeringen ansat Embedsmand. Der vil her være at træffe en Række omfattende Foranstaltninger med samtlige Stæders Forsyning med Maal- og Vægtredskaber, med Omsætning af de nuværende Enheder til de ny paa alle Omraader, med Undervisningen i Skolerne, med Systemets Udbredelse paa andre Maader o. s. fr. Alt dette vil kun kunne ske ved Regeringens Foranstaltning gennem den paagældende Embedsmand, og det vilde være lidet heldigt at overdrage alt dette til en enkelt Kommune.

Justervæsenet bør ordnes saaledes, at det kan bestaa som en selvstændig økonomisk Institution, og dets Takster bør derfor sættes saaledes, at de fuldt dække dets Udgifter. I Overensstemmelse hermed er det foreslaaet, at Justervæsenet holdes som en egen Kasse. Til dets første Etablering efter de ny Bestemmelser vil medgaa betydelige Udgifter; disse maa forstrækkes af Statskassen, som vil være at holde skadesløs derfor ved Justervæsenets Drift. Den før Justermesteren foreslaaede Lønning findes opført i Forslaget Nr. 4. Ordningen og Afviklingen af det nu bestaaende Forhold til Kjøbenhavns Magistrat bør være lagt i Regeringens Haand.

Det i Lovforslagets § 7, første Stykke, fastsatte Tidspunkt for Lovens Gennemførelse for de offentlige Forholds Bedkommende — senest 3 Mar efter Lovens Ikrafttræden — foreslaas fastholdt. Det maa erkendes, at der her er saa mange forudgaaende Foranstaltninger at træffe, at Tidspunktet næppe bør sættes kortere. Men er dette Tidspunkt først naaet, og er det ny System saaledes indført i en Række af Forhold, er det i alles Interesse, at den derefter følgende Obergangstid, indtil Systemet bliver det ubelukkende anvendte, gøres saa kort som muligt. Dette har Erfaringen andetsteds fra bekræftet, og i det ovenfor nævnte til Rigsdagen indgivne Andragende er det ogsaa fra de paagældende, med det praktiske Livs Tarv saa fortrøelige Foreningers Side stærkt fremhævet som ønskeligt, at Obergangstiden, naar

Systemet skal føres ud i Livet, gøres saa kort som muligt. I Overensstemmelse hermed foreslaas under Nr. 5 Tidspunktet for Ikrafttræden ændret til Toaarsdagen.

Under Nr. 7 foreslaas det samlede §§ 8 og 9 i en Paragraf og at give dem en noget fyldigere Affattelse. Det i Paragraffens anden Del nævnte Omsætningsforhold afviger paa nogle Punkter ikke lidet fra det virkelige Forhold. Paa en Litronde bortkastes $\frac{39}{100}$ Liter, paa en Korntonde $\frac{19}{100}$ Liter, paa en Kultonde $\frac{4}{100}$ Liter; paa en Pot tillægges $\frac{339}{100}$ Liter, o. s. v. Dette vil paa større Mængder kunne medføre meget betydelige Afvigelser fra de givne Lovforskrifter. I det Udvalget erkender det nødvendigt af praktiske Hensyn at træffe en saadan Bestemmelse, maa det dog anses ønskeligt, at saadanne Forandringer af de nugældende Afgiftsbestemmelser saa vidt muligt undgaaes, og der bør derfor stræbes hen til, hvor Afvigelserne vilde blive altfor betydelige, at saa ny Bestemmelser trufne ved særlig Lov forinden det i § 7 fastsatte Tidspunkt. Af Hensyn hertil er det tilføjet, at Omsætningen efter dette Forhold kun skal ske: „for saa vidt ikke anderledes fastsættes ved særlig Lov“.

Man har endelig i denne Paragraf paalagt Myndighederne i Tide at omsætte alle nugældende Takster efter de ny Enheder.

Endnu skal det her nævnes, at Hartkorns-Bestemmelsen har været omtalt i Udvalget. Udvalget er paa det rene med, at denne Bærdi-Betegnelser ikke kan berøres af nærværende Lov. Derimod maa det erkendes, at det i mange Retninger vilde være ønskeligt og til virkelig Lettelse, om man ved Hartkorns-Tøndens Underafdelinger vilde bruge Decimalsystemet i Stedet for de nu brugelige Dele: Skæppe, Fjerdinglar, Album. Disse svare til $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{32}$, $\frac{1}{96}$ Tønde. Det vilde være lettere ved alle Opgørelser og Sammentællinger at regne med $\frac{1}{10}$, $\frac{1}{50}$, $\frac{1}{100}$ af en Tønde. Omsætningsforholdet kan let anskueliggøres igennem Tabeller. Administrationen, Kommunerne og de private ville kunne staa sig ved at gennemføre dette, men der er for Lovgivningsmagten ingen Anledning til at gribe ind heri.